

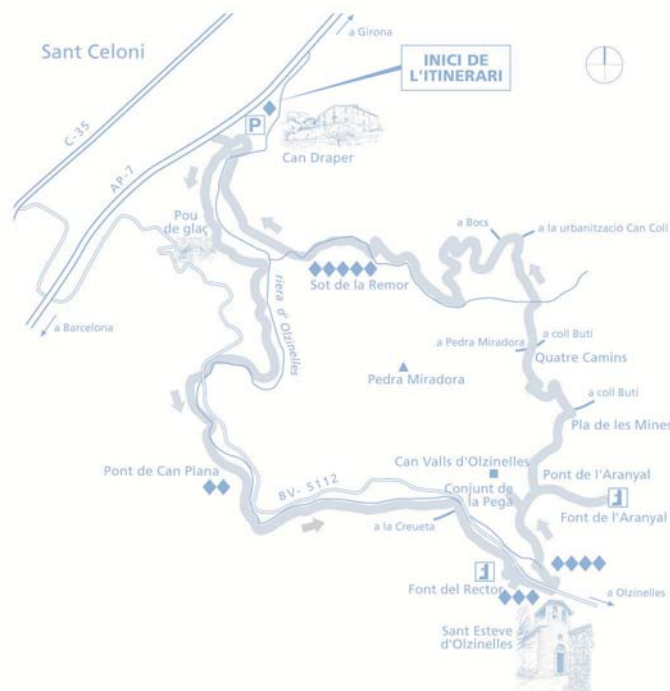

a l'esquerra que s'enfila, fent alguna ziga-zaga, fins a Quatre Camins. Cal continuar recte per un camí que inicia un petit descens i, una mica més enllà, torna a pujar fins a la bifurcació amb el camí del sot de Bocs, on s'assoleix el punt més alt del recorregut (320 m). Aquí s'agafa el camí de l'esquerra i comença el descens cap al sot de la Remor.

◆◆◆◆ El sot de la Remor

El sot de la Remor recull les aigües de la petita conca creada pels turons de la Trona del Cego, el turó del Cadastre i el turó dels Republicans, i va a parar a la riera d'Olzinelles poc abans de can Draper. A la seva capçalera s'hi explota la sureda, i a les parts més frescals hi creixen restes de plantacions de pins en antigues feixes.

El camí baixa fent algunes esses, primer per la dreta del sot de la Remor i després per dins del sot, deixant a banda i banda algunes pistes de desembosc. Quan apareixen els camps i les plantacions de la part baixa de la vall d'Olzinelles, cal continuar a la dreta, travessar el torrent del sot de la Remor i continuar pel camí principal fins a la casa de can Draper.

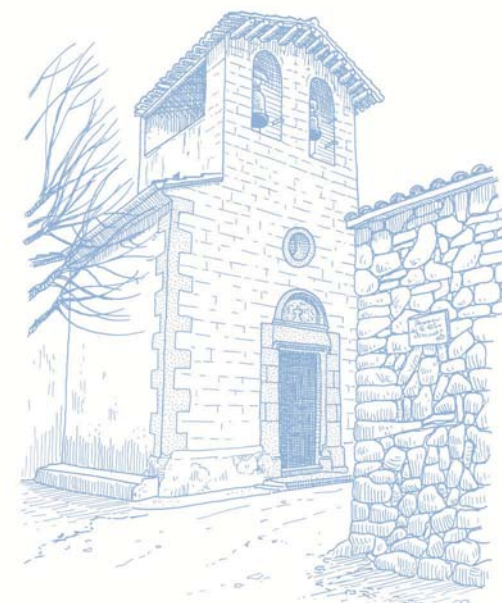

Emergències: 112

Direcció de Comunicació. Textos: Maria Josep Broncano i Marta Miralles; Dibuixos: Carles Puche; DL: B-

La vall d'Olzinelles

Coneguem l'entorn de Sant Celoni i la Batllòria (I)

La vall d'Olzinelles

 Des del pont de la carretera BV-5112 per sobre la Tordera, a l'entrada de Sant Celoni, s'agafa la pista de l'esquerra fins al pas per sota l'autopista AP-7. Es travessa l'autopista i es continua uns metres a l'esquerra fins a can Draper, on hi ha el plafó d'inici de l'itinerari. A partir d'aquí, si s'ha vingut en cotxe cal aparcar-lo per fer el recorregut a peu.

Aquest itinerari s'introdueix a la vall d'Olzinelles seguint la riera fins a l'ermita de Sant Esteve d'Olzinelles. Després travessa la riera, penetra pel sot de les Mines, s'enfila als Quatre Camins i retorna a can Draper pel sot de la Remor.

◆ Can Draper i la vall d'Olzinelles

Can Draper és una casa pairal del 1860. Des d'aquí es pot veure l'inici de la vall d'Olzinelles, que es troba al vessant oest del massís del Montnegre. En temps passats havia estat molt transitada i humanitzada.

 Des del roure de can Draper cal prendre el camí que s'endinsa cap a la vall. Només desviarem la ruta paral·lela a la riera per visitar el pou de glaç de can Draper, pocs minuts després de començar l'itinerari. Després, cal continuar el camí que va pujant a poc a poc per la vall. Quan s'arriba a la carretera d'Olzinelles, es creua i es continua pel caminó paral·lel i a pocs metres de la riera, fins retrobar de nou la carretera d'Olzinelles a l'alçada de can Valls.

◆◆ La riera d'Olzinelles

La riera d'Olzinelles neix més amunt de ca l'Agustí, sota el Montllorer, i recull les aigües dels múltiples sots que conformen el relleu d'aquest racó del Montnegre i que generen una vall humida i fresca. La verneda és el bosc de ribera propi d'aquesta riera, però també hi ha pollancredes i platanedes. La riera té antigues rescloses que permetien el desviament d'aigua cap als recs i les basses properes. En el camí es troben antics ponts de pedra, com el del camí de can Plana. Una mica més amunt d'aquest pont es troba el pollancre d'Olzinelles, i al final d'aquest camí hi ha el monumental pi insigne de can Valls.

 A la vora del pi insigne de can Valls trobem la carretera d'Olzinelles. Abans de continuar l'itinerari es pot recular 50 m per la carretera i fer un descans als entorns de la font de la Pega, a la vora de la qual hi ha les basses i l'alzina de la Pega. També podem veure els antics forns de la Pega, al marge superior de l'inici del camí d'ús privat de la casa de can Valls.

L'itinerari continua amunt per un corriol al marge dret de la carretera fins al sot de la font del Rector, sobre la qual es troba el conjunt de la parròquia de Sant Esteve d'Olzinelles.

◆◆◆ Sant Esteve d'Olzinelles

Una mica enlairada sobre la vall, l'església de Sant Esteve d'Olzinelles ja apareix documentada l'any 1083. L'aspecte actual, però, correspon al segle XVI. El conjunt comprèn també el cementiri, davant l'església, i la rectoria, un bell edifici adossat a l'església i bastit entre els segles XVI i XVII.

 Per continuar l'itinerari cal baixar fins a la carretera, seguir-la amunt, passar de llarg la font de la Rectoria, i uns metres més enllà baixar per un prat i travessar la riera. Abans de deixar la carretera, però, podem anar a contemplar el pi Gros de can Valls, dos revolts més amunt.

Després de travessar la riera d'Olzinelles cal seguir a l'esquerra pel camí que voreja els camps del quintà de can Valls. Al marge d'aquest camí s'hi troben magnífics exemplars de roure, com el roure del Quintà. De seguida trobarem a mà esquerra el camí que porta a can Valls i que passa pel conjunt de la bassa de l'Aranyal, un indret encantador on hi ha alineats 26 plàtans monumentals i on es pot observar bona part del sistema de recollida i emmagatzematge d'aigua. L'itinerari, però, marxa per la dreta cap al pont de l'Aranyal. Pel camí trobarem la cruïlla de la font de l'Aranyal i diversos arbres d'interès local: el cedre de can Valls, els plàtans i el faig del pont de l'Aranyal.

◆◆◆◆ Els arbres d'Olzinelles

D'entre els elements del patrimoni de la vall d'Olzinelles, els arbres monumentals, notables i singulars, destaquen pel seu gran nombre. L'existència d'aquests arbres no només es deu a factors biològics i ambientals, sinó també al simbolisme que els habitants de la zona han donat a certs individus i a la decisió de plantar i mantenir alguns exemplars pel seu valor estètic. D'aquesta manera, es conserven pins, roures, alzines i alzines sureres de grans dimensions vora els camins de la vall. També s'hi troben espècies ornamentals, com els plàtans, que formen grans conjunts monumentals vora les fonts o basses. L'existència d'alguns peus de faig i de boix grèvol és així mateix destacable, perquè es tracta d'espècies típiques d'ambients centreeuropeus que a Catalunya formen boscos a altituds superiors.

A més dels arbres d'interès local, la presència d'hàbitats poc comuns i ben conservats, com avellanoses, vernedes i lloredes, juntament amb la conservació d'algunes zones de pastura i conreu, fan que la vall d'Olzinelles tingui aquest especial interès botànic i paisatgístic.

 Un cop es travessa el pont de l'Aranyal cal agafar el camí que s'endinsa pel sot de les Mines. En arribar al pla de les Mines, s'ha de prendre un desviament